

Jan Antonín Mager Svědectví staré pohlednice

V jednom z pražských antikvariátů se mi podařilo zakoupit starou pohlednici Lhenic, jihočeského městečka, k němuž mám vřelý citový vztah. Pochází totiž odtud řada mých předků z mamčininy strany. Na pohlednici mne ale především zaujala jména adresáta a odesilatele. Obě mám z dřívějšíka dobře vrytá v paměti, navíc je mi důvěrně znám rukopis pisatele.

Obě strany pohlednice zde představuji. Z otisků poštovních razítek se mi podařilo vyčíst, že dopisnice byla odeslána ze Lhenic 25. července, tedy o svátku patrona lhenického kostela sv. Jakuba Staršího, apoštola. Letopočet sice není patrný, ale jako nejpravděpodobnější se mi jeví rok 1905.

Adresát Jan Ev. Podlaha se narodil dne 27. prosince 1823 ve Lhenicích v tehdejší číslu 93 (Martinů, později čp. 112) tkalcovskému mistru Tomáši Podlahovi a jeho manželce Terezii, dceři ševcovského cechmistra Augustina Königsreitera. Studoval na píseckém gymnáziu v letech 1839-1843 a dvouletá studia na filozofickém ústavu absolvoval patrně v Českých Budějovicích, kde v roce 1845 započal studia theologická. Na kněze byl vysvěcen 5. srpna 1849. Jako neomyta působil ve svém rodišti. Již v prvé polovině padesátých let 19. století byl povolán na lokalii ve Stádlci a když ta byla 12. ledna 1857 povýšena na faru, stal se prvním stádleckým farářem. V průběhu jeho dlouholetého kněžského působení se mu dostalo mnoha církevních i světských pověření a uznání. Byl osobním děkanem, biskupským vikářem a notářem, skutečným konsiliářem biskupské konsistoře, arciknězem, členem c. k. rady pro školské záležitosti táborského okresu, čestným občanem Stádlce a rytířem řádu císaře Františka Josefa I. Dožil se požeňnaného věku 87 let, zemřel dne 23. února 1910 a byl pohřben v blízkosti hlavního kříže na hřbitově ve Stádlci. Tamním farníčkům byl duchovním otcem 56 let.

Odesilatelem lístku byl Matěj Pužej. Narodil se 9. února 1848 v Mladém Smolvici (fara Budislavice, okr. Plzeň - jih). Knězem byl vysvěcen 15. července 1873 a na lhenickou faru byl dosazen roku 1894. V roce 1904 nechal prodloužit kněžiště zdejšího farního kostela a zakončit jej polokruhovou apsidou, na jižní straně přistavět novou sakristii s oratoriem a současně provést celkovou opravu chrámu. Byl biskupským vikářem prachatického vikariátu, čestným konsiliářem biskupské konsistoře, osobním děkanem a arciknězem. Lhenickou farnost spravoval do r. 1919. Zemřel 28. března 1934 a je pohřben na lhenickém hřbitově také poblíž centrálního hřbitovního kříže.

Co mne přivedlo k přesvědčení, že lístek byl psán roku 1905, tedy právě před 100 lety? Na snímku vpravo je stav farního kostela sv. Jakuba shodný se stavem současným, tedy jsou na něm zachyceny přístavby provedené v roce 1904. P. Matěj Pužej jistě využil první příležitost k tomu, aby mohl staříčkému váženému zdejšímu rodákovvi tuto změnu představit. A nový pohled zachycující nedávnou proměnu mohl být dán do prodeje právě před poutí v r. 1905. Proto ona věta: „Taktó nyní vypadáme.“

Ke snímkům ze lhenického hřbitova:

Hrob lhenických farářů. U paty pomníku je takřka neviditelný kámen se jménem P. Matěje Pužeje - viz detail. Stav na podzim 2004.

Foto J. A. Mager.

